

[Indenrigsministeren.]

Det kan derfor ikke bestrides, at rent bortset fra de andre uheldige Sider ved dette Lovforslag, som jeg har tilladt mig at fremdrage, vil det med Hensyn til det almindelige Virkninger overfor Skatteyderne kunne karakteriseres saaledes, at indenfor Amterne maatte, hvis Lovforslaget gennemførtes, det store Tusindtal af Skatteydere komme hver med sin lille Skærv, for at enkelte Ejendomsbesiddere kunde faa en klækkelig Skattensættelse, maaske oven i Købet i et Aar, hvor de paagældende større Ejendomsbesiddere, selv om de er store Formuebesiddere, ikke svarer en eneste Øre i personlig Skat til Kommunen.

Jeg tror, jeg med disse Bemærkninger har belyst tilstrækkelig mange Sider af Forslaget til, at det høje Ting vil forstaa, at Regeringen ikke kan yde sin Støtte til Forslagets Gennemførelse her i Rigsdagen. Jeg vil gerne hertil føje, at jeg tror, at den Omstændighed, at der i de to Aar, 1927—28 og 1928—29, da Venstre og det konservative Folkeparti havde Flertal i begge Rigsdagens Ting, arbejdedes med Forslag af ganske tilsvarende Karakter i Folketinget, uden at de to Partier naaede til et Resultat paa dette Omraade, i Virkeligheden er det bedste, ogsaa politisk set, Bevis for, at man burde fralade Forsøget paa Skatteomlægninger af den Karakter, her er Tale om. Men hvad jeg her har sagt, er ikke Udtryk for, at Regeringen ikke skulde erkende, at en Skatteomlægning indenfor den kommunale Ejendomsbeskatning er ønskelig. Det høje Ting ved, at dette ogsaa har givet sig Udtryk i, at der i det andet høje Ting er fremsat et Forslag om Skatteomlægning indenfor den kommunale Beskatning. Men den Tankegang, Regeringen maa lægge til Grund for en saadan Skatteomlægning, er, at det først og fremmest kommer an paa at sikre, at det Arbejde, der sættes ind paa at fremme og udvikle Erhvervslivet, fremme og udvikle de enkelte Bedrifter, det være sig ved Opførelse af Bygninger, det være sig ved Gennemførelse af Forbedringer af forskellig Art, i størst muligt Omfang fritages for Ejendomsskatter. Og dernæst er Regeringens Tankegang paa dette Omraade denne, at den Del af de amtskommunale Udgifter, der overstiger en vis Grænse, skulde Amterne, om de ønsker det, kunne udskrive direkte, ikke med Kommunerne som Skatteopkrævere, men direkte paa Indkomsterne efter Regler, der gør, at de, der har de store Indkomster i Sognekommunerne uden at yde Bidrag til Amtets Fornødenheder, ogsaa kommer til at yde deres klækkelige

Bidrag. Derfor er der, som det høje Ting vil vide, i det Lovforslag, der foreligger i det andet høje Ting, en Bestemmelse om, at den direkte Ligning skal foregaa i Henhold til Statsskattereglerne.

Jeg vil endnu gerne udtale som min Formening, at de, der med den nuværende økonomiske Krise som Baggrund vil ændre i Landkommunernes Skattegrundlag, kan ikke nøjes med en Skatteomlægning, som der her er Tale om, de maa anvise Veje, der fører til direkte Skattelettelse for de Kommuner, der har de højeste Kommuneskatter. Det, der er saa betænkeligt med Hensyn til den kommunale Beskatning i det hele taget i Øjeblikket, er den uhyre *Ulighed*, der er i den kommunale Beskatning indenfor de enkelte Amter. Naar man — for blot at nævne et Eksempel — ser Skatterne i Viborg Amt variere fra en Grundskyldspromille i visse Kommuner paa 7—8 og en Ligningsprocent paa 3 op til en Grundskyldspromille f. Eks. i min Fødekommune Rødning paa 27 og en Ligningsprocent paa 10 eller, for at tage Ringkøbing Amt, fra en Grundskyldspromille paa 3 op til 18, er der for mig ingen som helst Tvivl om, at der her gives Udtryk for nogle af de største Uretfærdigheder, der overhovedet i Øjeblikket findes indenfor dansk Skattelovgivning, og at her er et af de Punkter, hvor det er mest paakrævet at sætte ind. Men det kan utvivlsomt ikke ske alene ad Skattelovgivningens Vej, det maa tillige ske ved en Omfordeling af visse af Kommunernes Udgifter. Det er det, der tilsigtes gennem de ændrede Refusionsregler, som er foreslaaet af Regeringen indenfor den sociale Lovgivning, hvorved de Kommuner, der er haardest ramt af Skattebyrderne, faar ikke en Skatteomlægning, men en virkelig Skattelettelse.

Ordføreren for Forslagsstillerne (S. Rasmussen): Jeg beklager naturligvis, at den højtærede Indenrigsminister ikke vil yde sin Medvirkning til dette Lovforslags Gennemførelse, hvilket jeg for Resten heller ikke havde ventet. Men Ministeren fremkom dog med en enkelt Udtalelse, som jeg paa en Maade takker for, idet Ministeren sagde, at man med en vis Sikkerhed kunde fastslaa, at dette Lovforslag vilde betyde en Lettelse af Skattebyrden paa fast Ejendom. Det er netop et af de Punkter, hvor vi navnlig i denne Tid kunde ønske at hjælpe ved dette Lovforslag, og der er jeg altsaa enig med Ministeren.

Det er rigtigt, som den højtærede Indenrigsminister siger, at dette Spørgsmaal har været rejst i det høje Folketing, idet den